

עין משפט
גד מצוה

ל' א ב מ' פ' י' ד' ח
שחטה ה' ח וע'
השטות וזכ' וכל'
שש' י' כ' ס' כ' ס'
ט'
ל' ג מ' פ' י' ד' ח
פסול התקדש ה'
כ'

ל"ד ד' מ"י פ"ג מהלכות
טומאת מת הל' יג:
ל"ה ד' מ"י פרק י מהלכות
שאר אבות הטומאה
הלכה ד':

שיטה מקובצת

מראית מים כשר: כ] והוא
דאיכא (כזית) [רביעית]
מרס גמור:

רבינו גרשום

[illegible]

לא סיי רבינו בזה תמיד
למארה האדורה מין דאין דס
מכיל דס לעולם חייב לספות
וכמו שסיי רש"י ואלו דע"ס
הם בבא וז"ל

פז:

ידיש ל'קיש לא שטו אלא לעבן פאר אבן לקדמה חזר ויעזר אלמא
דאפילו טערה מעוררת טומאה ב"ש דטומאה מעוררת טומאה
ואפילו לאבי דקאמר ובי טומאה שבעה חזרה ויעזרה היינו מחמם
טערה אבן דטומאה אומעוררת טומאה ליבא מאן דפליג וכל שכן

וְאִסְכּוּר מְעוֹרָר אִסְכּוּר כְּדֹאמָר לְעִיל
וְדָף פ"א: אֵם אִמְרוּ סֶפֶק טוֹמָאֵה לְטַהֵר
ר"י וְהַשְׁבֵּל (יְמוּת דף פ"ב:) נִמְי' אִמְר' **ר' יוחנן**
טַמְּאָה אֵם עֵנַל סָפָה דְּרֹבֵי אֲלֵמָה
נִסְתָּי מִרְבוּ לֹא אִסְכּוּר לְרֵאשׁוֹן
בְּטַל אֶע"ג דְּהוּ בְּהֶפֶק ו"ל דְּכִי"מ
בְּהֶפֶק אֲלֵמָה רִמְיָן דְּחוּר וַיַּעֲשֶׂר אִפְּלִי בְּהֶפֶק
יִבְדַּק מְנוּסָה דַּמְפְּלִי בִין פֶּסֶק לֵאל
פֶּסֶק מֵאִשׁ דְּכַדֵּם מְנוּסָה דְּרַנְגָן הִקְיִלוּ
וְהִבֵּל בְּקִדְשֵׁם דּוּקָא אֲמִירָן רֵאשׁוֹן
לְרֵאשׁוֹן בְּטַל דִּינִין שְׁנֵימָה בְּקִדְשֵׁם
שׁוּב אִיזוּ חוּר לְטוֹנָרָה וְהִיא דְּכַפְרָן
דְּרֵאשׁוֹן דְּע"א (דף ע"ג.) מִפְּרַשׁ ר"י
דְּרֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן בְּטַל אִיזוּ נֶאֱסָר כָּל
הַסָּאֵה דַּע שִׁיבָה ז' וְזִמְן טַעֵם כְּמֹר
בְּשֶׁאֶר אִסְכּוּרִין וְקָפִי אֲמַתְמִיתָן דְּקֹאמָר
וְאֵלֹא אִסְכּוּרִין וְאִסְכּוּרִין כָּל שְׁהוּ אִין
נֶסֶק ר"י מִפְּרַשׁ רַב דִּימִי דִּיהִי דּוּקָא
כִּי נֶפֶל הִיתָרָה לְגוּ אִסְכּוּרָה כְּדֹאמָר
בְּמֵר הִי אֵלֹא אִסְכּוּרָה לְגוּ הִיתָרָה
בְּטַל אִסְכּוּר כָּל שְׁהוּ רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן
בְּטַל כֹּל זִמְן שִׁשׁ שְׁשִׁים בְּחִימָה וּפְרִיךְ
מִתָּן וְאֵלֹא אִסְכּוּרִין וְאִסְכּוּרִין כָּל שְׁהוּ
אִין נֶסֶק ר"י מֵאִי לֹא אִסְכּוּרָה לְגוּ הִיתָרָה
לֵאל הִיתָרָה לְגוּ אִסְכּוּרָה כִּי אִין נִמְשִׁים
בְּכִיבִי מֵאִי לֹא מִמְרָא לְדִישׁוֹרָה לְגוּ
מֵאִי דִּיהִתָּרָה וּמֵאִי גוּפָה לֹא פְרִיךְ
מְדוּרָה רַבִּי יוֹחָנָן דְּנִתְמִית טַעֵם חוּר
וַיַּעֲשֶׂר חֲדַע דֵּהָ טַעֵם כְּעִיקָר בִּינִין
שֶׁאִיזוּ מִיזֵּם מִן הַתּוֹרָה כְּדֹאמָר
וְהַשְׁבֵּל עֲבוּרִינֵם (וְכֹסֵם דף מ"ד:) וְכִפִּי
שְׁלֵשָׁה מִינִין (מִיר דף ל"ג.) אֵלֵּה הִ"פ מְדִישָׁה
וְהַשְׁבֵּל לְמִתָּן הִיתָרָה הִ"ג רִישָׁא דִּינִין
בִּינִין כָּל שְׁהוּ וּמֵאִי לֹא בְּנַפֵּל חֲמִירָה
הִיתָרָה רַבִּי מֵאִי לְדִישׁוֹרָה וּפְרִיךְ

[illegible]

משקה שבי"ז דמי משקין היוצאין ממנו במשקין שנוגע בהן. אלא
 לתרומה ראוין חזין אל מיטמא ואפילו במשקין גמרי
 ולא קאמר דתן כפי' דנהו (הו"ק) כרסוניה ואלו אמריש אימתי
 בעל טהרה הקדש נקדש דמו כדמפרש בגמ' חזרו לומר הרי היא כמג
 אלאה טבול יום הוה ראשון לקדשים כאלו נגע לטמא מת דיוש

בסוי הדם פרק ששי חולין

או בדם החיים. בדם הקיץ
כסוי: כאילו הוא מים. וזו
והעוף ניכר כי חייב לכסות
דם נכרת במים כמות דם

או בדם החיה רואין אותו כאילו ^ההים
^ירבי יהודה אומר אין דם מבטל דם ^{יב}דם
הניתו ושעל הסכין חייב לכסות אמר רבי
יהודה יאמיתי בזמן שאין שם דם אלא
הוא אבל יש שם דם שלא הוא פטור
מלכסות: **נמי'** ^{יג}תנן התם דם שנתערב
במים אם יש בו מראית דם כשר נתערב
ביין רואין אותו כאילו הוא מים נתערב
בדם בהמה או בדם החיה רואין אותו
כאילו הוא מים רבי יהודה אומר אין דם
מבטל דם ^{יד}יא"ר חייא בר אבא אמר ר' יוחנן
לא שנו אלא שנפלו מים לתוך דם אבל
נפל דם לתוך מים ראשון ראשון בטל
אמר רב פפא ולענין כסוי אינו כן אין דחוי
אצל מצות אמר רבי יהודה אמר שמואל
כל מראה אדמומית מכפרין ומכשירין
וחייבין בכסוי מאי קמשמע לן מכפרין תנינא
חייבין בכסוי תנינא מכשירין איצטריכא
ליה מכשירין נמי אי דם אכשורי מכשר
אי מוא אכשורי מכשרי לא צריכא ^{טו}שתמדו
במי גשמים מי גשמים נמי כיון דשקול ורמי
אחשביניהו לא צריכא שנתמדו מאליהן ר'
אסי מנהרביל אומר בצללתא דדמא רבי
ירמיה מדתאי אמר ענשו כרת והוא דאיכא
כזית במתניתא תנא מטמאין באהל והוא
דיכא רביעית ^{טז}תנן התם ^{טז}דכל משקה
המת טהורין חוץ מדמו וכל מראה אדמומית
שבו מטמאין באהל ומשקה המת טהורין
ורמינהו ^{טז}משקה מכול יום ^{טז}(משקין
היוצאין ממנו) כמשקין שנוגע בהן

יואל לאיסורא וקטני מים ביין
 איסורא לנו היתרא ה"ה רישא
 היתרא לנו איסורא איירי ונביט
 דשרי ושייטו כגון שנפל הדבא
 שבעכל איסורא בבת אחת
 לראשון ראשון בטל בלאו הכי
 יתיר וי"ל דדוקא נקט מחזיתו
 אפילו ים שמים בתימא: **שנתתמרו** ש"איהן. הוא הדין
 הואו דאביי רביעית. אכלתא דממא קאי דפרית קוונטר
 ומעמא בזהל עד ליתא רביעית עד גמור דלי שם דס
 א דקאמר לעיל (במחזיתין) חנא ומעמא בזהל וקאמר
 איהא וי"ה אשכחן בזהלן (בימא דף יז:) דקאמר מן רש
 ד דמילה (שנה דף קלז:) גרסינן וכל הפסדים מניא: **בל**
 אקבא משום דאז לא צילי מיניה וכו' והלא נשטאין מן
 נפשו וחבל דהא חשיבי משקין דליף צפ' עד הדבא ומה
 א משקין מטמאין בכל שהוא כדמוכח בפ"ק דפסחים ודף
 אהא עס צר שנעמא בזהל הטומאה אע"פ שמוסיפין על טומ
 ומתקמא אצל בזהל משקיתו רביעית ואמרינן גמי בזהל
 וי וגמורא אצל בזהל טומאה שטאית ובגמורא בפרק א
 מלא את הבוס וי"ל דהא מירי כשיאמנו מלא דרך שפיסר
 ובי נפקי דרך שפוסרת טהורות מה"ט כיון שלא נגעו בו
 וימי ההוה קריא דנדה אשמתתא ענעמא ויניחו ומן המורה
 ואמרו לו (רכותו דף יג.) האשה שנעף חלב מדליה לתוך
 השפאח כיון דהא בשאר אלהא חשיבא אוכל כל פשיטא
 בדרך מטמא מחמת הטיפה המלוכלכת ע"פ דדי שמחנה
 איה משום משק דאז וזהו כדאמר בפרק קמא דשבת ודף
 ג' דף (ב) בזהל שבהל לפני י' שמעאל ואמרו לו מהה
 הרי אע"פ שלא היה צרוק שפיה רביעית נעמא מימיה
 והדסים מטמא פסחום רביעית ודומא לחלויו הוא דבעי
 ר'

שנאנו במשקן שנוע בקו. אומר ר"ח דהי משקן שנוע
טמא ואפילו במעשר נמי שרי כדאמרין (יבמות דף ע"ד): טבל
כדאשונה היו אומרים היושבת על דם טוהר מערה מים לפי
בגמ' חזרו לומר הרי היא כמגע טמא מה לקדים פירוש ד
כאילו גע לטמא מה דיושבת על דם טוהר היא טבולה

מסורת הש"ס

(א) יציל הוא מושיע
(ב) מנחםים הם מנחמים
(ג) נדח נדחה ונחמה נחמה
(ד) נחמה נחמה ונדח נדח
(ה) נחמה נחמה ונדח נדח
(ו) נחמה נחמה ונדח נדח
(ז) נחמה נחמה ונדח נדח
(ח) נחמה נחמה ונדח נדח
(ט) נחמה נחמה ונדח נדח
(י) נחמה נחמה ונדח נדח
(יא) נחמה נחמה ונדח נדח
(יב) נחמה נחמה ונדח נדח
(יג) נחמה נחמה ונדח נדח
(יד) נחמה נחמה ונדח נדח
(טו) נחמה נחמה ונדח נדח
(טז) נחמה נחמה ונדח נדח
(יז) נחמה נחמה ונדח נדח
(יח) נחמה נחמה ונדח נדח
(יט) נחמה נחמה ונדח נדח
(כ) נחמה נחמה ונדח נדח
(כא) נחמה נחמה ונדח נדח
(כב) נחמה נחמה ונדח נדח
(כג) נחמה נחמה ונדח נדח
(כד) נחמה נחמה ונדח נדח
(כה) נחמה נחמה ונדח נדח
(כו) נחמה נחמה ונדח נדח
(כז) נחמה נחמה ונדח נדח
(כח) נחמה נחמה ונדח נדח
(כט) נחמה נחמה ונדח נדח
(ל) נחמה נחמה ונדח נדח

גליון הש"ס

תוס' היה חנן וכו' וטראה
דברייתא היא. פי' בלד
שנע ס"א דבורות ס"י
למנו

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] בא"ד (שחלקט נשים
ועשיתו חתלה אלז וכו')
דטור (דש) דעמוררת
טומאה ליכא מאן דפליג.
י"ב ע"י ב"ק ק' ע"ב
כתוב: ד"ה אימר לי וכו'
כתוב: י"ב חזק יא"ע

מופת רש"י

דם הברית. למרות שכן
 לנזמה ששטח נה, ודס
 שכל הספן חייב לנסות
 ענין דם ששטח.
 דס דקדקס (מחזק בבה)
 תעשר ביי. שאל ודס
 ענין מלאה יכר נה רואן
 אותה. ין, כאלו הורא
 מים. ואימון אל יכר
 דס ששטח אל יכר
 נחם הללו כשר לזרק
 ובהם. ונכנין מחזק
 בדרם הברמה. של
 חולן. רואן אותה. של
 חולן. רואן אותה. מים.
 ואימון חול אל יכר
 הכח יכר כשר, ודס
 ששטח יכר ענין ובהם
 ודס. איך דס מחזק דס

[illegible]